

den ærede Rigsdagsmand, som om han har villet fremføre nogen saadan Bedreidelse.

Hvad Spørgsmaalet om Frederiksværk angaaer, da vil jeg for mit Vedkommende have meget let ved at modstaae den Tillokkelse, der skulde ligge i at have Fabrikker for det Ofsentliges Regning. Jeg for mit Vedkommende ønskede allerhelst at være aldeles fri for at have med hele Bestyrelsen af Frederiksværk at gjøre; men Spørgsmaalet er, om det ikke fra Krigsbestyrelsens Side er ønskeligt og tilraadeligt, at de Værker, som eksistere der, idetmindste for en stor Deel, vedblive. Jeg troer vistnok, at der kan være Spørgsmaal om at nedlægge enkelte af Værkerne, men der kunde samtidsigt være Spørgsmaal om at udvide andre. Det hele Spørgsmaal om Frederiksværk og dets Stilling til Krigsbestyrelsen vil paa givne Anledning af Krigsministeriet gjøres til Gjenstand for en Underfølgelse.

Naar den ærede Rigsdagsmand endvidere har spurgt, om jeg maatte være tilfands at søge Stempellovgivningen forandret, da maa jeg for det Første bemærke, at jeg ved tidligere Leiligheder har udtalt, at jeg erkjender, at den lider af Mangler, som i flere Henseender gjøre en Revision ønskelig; men er der Spørgsmaal om bestemt at besvare, hvorvidt jeg er tilfands nu at foretage visse Forandringer i den, da er det et Princip hos mig, aldrig at give Løfter om Forelæggelse af Lovforslag eller deslige. Naar jeg seer, at Sagen dertil er moden, naar jeg for andre Forretninger kan overkomme ogsaa at bevæge mig paa det Gebeet, gaaer Sagen sin Gang; men Løfter giver jeg ikke.

Den ærede Rigsdagsmand har fundet det meget urigtigt, at man ved Calculen over de vestindiske Intrader har taget Hensyn til Udgiften til en god Høst, og har meent, at det var meget farligt at bringe det Slags Høstziffre ind i en Finantslov. Denne Bemærkning vilde vistnok være fuldkommen rigtig, saafremt den gaves Anvendelse paa alt Andet end netop det vestindiske Budget; men, da det vestindiske Budgets Tal stige og falde aldeles med Høsten, er det aldeles rigtig at tage Hensyn til de Udgifter til en god Høst, der maatte frembyde sig, og som netop

for Dieblisset ere tilfede. Med Hensyn til de vestindiske Intrader mangler man en bestemt Maalestok for en ligefrem Gjennemsnitsberegning. Den Gjennemsnitsberegning, man for Coloniernes Vedkommende kunde opstille, vilde ikke være aldeles fyldestgjorende; det er nemlig aabenbart, at, naar der ved Siden af Folgerne af Ufrihedens Dphor er indtruffen Misvart i et Par Aar, maae de indirecte Intrader — og næsten alle Intrader i Vestindien ere indirecte — lide derunder, og det vilde altsaa have ført til et meget urigtigt Resultat, om jeg paa Finantsloven vilde have posteret Intraderne for Vestindien efter en Gjennemsnitsberegning af saadanne Aar; det, troer jeg netop, vilde have ført til saadanne Høstziffre, som den ærede Rigsdagsmand har udtalt sig imod. Forøvrigt troer jeg ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand har overseet den Forklaring, som i saa Henseende er givet i Anmærkningerne til Finantsloven; naar den ærede Rigsdagsmand vil gjøre sig bekendt med den, troer jeg, han vil finde den fulgte Fremgangsmaade mindre urigtig. Dette er forøvrigt Noget, der, som det forekommer mig, ikke vedkommer Finantsloven i Almindelighed, men i alt Fald kun den specielle Paragraph, hvor de vestindiske Intrader omhandles.

Naar den ærede Rigsdagsmand atter idag, ligesom i et foregaaende Møde, da jeg ikke fandt mig foranlediget til at gaae ind paa hans Dtring, har gjort Indvendinger mod, at Regjeringen først har forelagt Landsthinget visse Lovforslag, skal jeg blot tillade mig at hævde Regjeringens Ret til at forelægge Lovudkast paa det Sted, hvor den finder det hensigtsmæssigt, og naar der hertil er knyttet den Bemærkning, at der var ligesom bygget en Stige for de ministerielle Embedsmænds Vager til altid at komme op paa et høiere og høiere Beløb, saa maa jeg ligefrem benægte det. Den Sag, hvortil der sigtes, hører vel ikke hen til Forhandlingerne her i Dieblisset, men jeg maa dog, siden denne Dtring nu engang er bleven fremført, tillade mig at imødegaae den. Noget Saadant er ikke Tilfældet; for de ministerielle Embedsmænd er der ingenlunde begjert Mere, ja ikke engang saa Meget, som de under de ældre Forhold have